

Mennesker og et vist Hold paa dem. Man kunde maaske paa den Maade fremskaffe samfundsmæssige Værdier ved Hjælp af den smukke Foræring, Staten her har faaet. Det glæder mig, at den højtærede Landbrugsminister efter den Forhandling, vi førte om Spørgsmaalet, erkendte, at en saadan Anvendelse ikke vilde falde udenfor de Betingelser, der er opstillede i Testamentet, og det modsatte kunde man saa meget mindre hævde, som det netop udtrykkelig siges, at hvis Staten ikke har Anvendelse for Gaarden til Forsøg med Planteavl, kunde Testator tænke sig den anvendt til Uddannelse af unge Mennesker til praktisk Landbrug.

Naar jeg imidlertid har Lyst til her at omtale dette Forhold noget mere udførligt, er det, fordi jeg, efter at have benyttet en Dag af min Juleferie til at aflægge et Besøg paa Ejendommen og gjort mig bekendt navnlig med Bygningernes Tilstand og Indretning, indser, at hvis man skal kunne naa til en saadan Anvendelse, som efter min Mening vil være mere forsvarelig og mere frugtbringende for Samfundet end den, vi nu er inde paa, haster det med at faa den fornødne Ordning truffet. Alle Bygningerne er opførte af Grundmur, og Stuehuset har Skifertag, medens alle Ladebygningerne har Straatag, men dette Straatag har den tidligere Ejer ladet forfalde i saa høj Grad, at de fleste Ladebygninger, navnlig Tærskeladen, stærkt trænger til en Fornyelse af Taget. En saadan Fornyelse er meget dyr, og Bestyrer Hansen, der viste mig om, var derfor meget stærkt i Tvivl om, hvad Materiale han skulde anvende dertil. Det var ham paalagt af Staten ved Forhandling med Statens Planteavlsudvalg at drive Gaarden paa en saadan Maade, at den ikke paaførte Staten nogen Udgift, altsaa at dens Drift hvilede i sig selv, og derfor var Bestyreren meget i Tvivl om, hvilket Materiale han under de nuværende Dyrtilsforhold skulde anvende til nyt Tag paa de paagældende Ladebygninger. Jeg indser meget vel, at hvis man skulde inklude sig paa en saadan Anvendelse af Gaarden, som jeg har gjort mig til Talsmand for, var det af Betydning, at der blev lagt brandfrit Tag, haardt Tag, som man kalder det, paa samtlige Ladebygninger. Det er derfor klart, at det vilde være i høj Grad uøkonomisk, om den nuværende Leder af Gaarden paabegyndte en større Omlægning af Taget med andet Materiale, Straa eller Rør. Jeg vil derfor rette den Henvendelse til den højtærede

Landbrugsminister, at han optager en Forhandling med den højtærede Justitsminister, under hvem Værgeraadsinstitutionen og Opdragelseshjemmene sorterer, og Overværgeraadene, om den Tanke, jeg her har fremsat, for at faa forsøgt, om det er muligt at realisere den. Det er klart, at i saa Fald maa der foretages nogle Forandringer af selve Bygningerne for at skaffe Plads til Eleverne, men ogsaa dette er det naturligt at tage op samtidig med Fornyelsen af Taget paa de Bygninger, der trænger til en saadan Fornyelse. Jeg tror at kunne rette denne Henstilling til den højtærede Landbrugsminister med saa meget større Vægt, som man, saa vidt jeg har forstaaet, fra alle Sider i Finansudvalget er enig om Ønskeligheden af, at Gaarden kunde finde en saadan ændret Anvendelse. Det er ikke udelukket, at man under en saadan fremdeles i noget Omfang vil kunne bibeholde den Anvendelse af Gaarden, som man nu gør med visse Forsøg paa Planteavlens Omraade, og jeg vil meget henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han snarest optager en Forhandling med den højtærede Justitsminister eventuelt med Overværgeraadet for at faa konstateret, om det er muligt at benytte Gaarden paa den af mig ønskede Maade. Den vil derved i langt højere Grad end nu komme til at tjene samfundsmæssige Formaal, og jeg synes, det vilde være rigtigt, om Staten, naar den har draget Om-sorg for at komme i Besiddelse af en Ejendom, der har saa gode Betingelser for at tjene Samfundet saaledes som af mig foreslaaet, anvender den dertil.

Vilhelm Rasmussen: Der er en Del Samraad, om hvilke jeg vil gøre nogle faa Bemærkninger. Der er for det første et Samraad under Nr. 11, der vedrører Dyrebestanden i Lystskovdistriktet ved Klampenborg. Der er dels af den ærede Ordfører (Rasmus Hansen) og dels af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Mads Larsen), talt om dette Samraad, idet de begge har udtalt Ønskeligheden af, at man indskrænker Dyrebestanden derude paa Grund af den store Mangel paa Foderstoffer, vi lider under her i Landet. Det forekommer mig imidlertid, at man i Henhold til de i Øjeblikket foreliggende Forhold bør gaa noget mere radikalt til Værks paa dette Omraade, for det er ikke vanskeligt en Gang i Fremtiden paa ny at skaffe en smuk Dyrebestand i Dyrehaven, og den store Slette, der ligger i Jægersborg Dyrehave, kunde, saafremt der